

Abstrakt

Tato diplomová práce si klade za cíl popsat a prozkoumat právní rámec antidopingového systému, který je fenoménem ovládající vrcholový sport, tedy pravidla, která řídí instituce, právní normy, rozhodčí řízení aj. Na počátku diplomové práce autorka čtenáře seznámí s původem termínu „doping“ a též s vývojem této definice, a to jak v moderní historii sportu, tak i jako termín zásadní pro sportovní arbitrážní řízení.

V další kapitole se autorka věnuje samotnému systému testování, počínaje preventivní antidopingovou kontrolou a s ní spojenými testy. Hned několik kapitol poskytují dohromady extenzivní přehled světového antidopingového programu, právního systému jej provázejícího a právní otázky, které jej spojují hned s jinými právními odvětvími.

Potom, co kontrola odhalí pozitivní nález u sportovce, hrozí sportovci vážné riziko potrestání (pokud se u něj neuplatní některá z výjimek) z důvodu objektivní odpovědnosti. Vzhledem k tomu, že se použití tohoto druhu odpovědnosti mnohým jeví jako příliš přísný, autorka předkládá čtenářům k posouzení argumenty pro i proti jejímu využití. Protože se antidopingový systém samotný i jeho pravidla, ztělesněná ve Světovém antidopingovém kodexu, neustále mění, autorka čtenářům představuje též nejdůležitější změny, které do nich přinesla poslední novela, účinná od ledna 2015.

Jak je patrné z názvu mé diplomové práce, věnují se čtvrtá a pátá kapitola rozhodčímu řízení před příslušnými orgány s důrazem na řízení před Mezinárodním sportovním soudem. Rozhodčí řízení následuje poté, co je sportovec obviněn z požití zakázané látky.

Protože neexistuje lepší způsob, jak vysvětlit teorii, než v praxi, autorka demonstruje průběh celého rozhodčího řízení prostřednictvím případových studií. Zatímco první z nich se týká cyklisty mezinárodní úrovně, druhý popisuje případ sportovce národní úrovně. Obě případové studie však představují typický postup jak na národní tak i mezinárodní úrovni, a to včetně důkladného popisu řízení před Mezinárodním sportovním soudem v případě sportovce mezinárodní úrovně.

V poslední kapitole se pak autorka snaží zodpovědět náročnou otázku – a to sice zda lze světový antidopingový program považovat za účinný, spolehlivý a spravedlivý nástroj v boji proti dopingu optikou odborníků, fanoušků i samotných sportovců, a navíc zda se ve stejném čase daří zajistit základní práva sportovců, kteří jsou tomuto programu podrobeni. Na úplném konci se pak autorka vyjadřuje k pravděpodobnému budoucímu vývoji tohoto právního oboru.